

ser, som Marinens Skibe holder i de danske Farvande. Og vil man saa sige, at dette Kendskab ikke bliver saa indgaaende, som det var ønskeligt, saa vil jeg hertil sige, at det Kendskab er saa indgaaende, som det behøver at være under normale Forhold, under fredelige Forhold. Hertil vil man saa maaske indvende, at hvis der skulde komme alvorlige Situationer, Krigsforhold, saa kunde det have Betydning for Marineofficererne at have det nøjere Kendskab, som de erhverver sig ved at være Førere af Fyrvesenets Skibe. Men her maa det ikke glemmes, at under en saadan Situation slukkes Fyrene, og saa vil man næsten altid anvende lokalkendte Lodser—eller det vil man i hvert Fald kunne.

Mig forekommer det, at det Ønske, som Personalet om Bord paa Fyr- og Vagervæsenets Skibe har fremsat om at faa samme Avancementsmuligheder som paa andre Skibe, er fuldt berettiget. Socialdemokratiets Repræsentanter i Finansudvalget har gennem en meget lang Række af Aar støttet dette Ønske, og det er derfor meget forståeligt, at dette Ønske nu er blevet imødekommet, da jeg overtog Forsvarsministeriet. Og det er jo ikke sket paa den Maade, at man pludselig har fjernet de paagældende, der var ansat for et Aaremaal, men man erstatter, efterhaanden som der sker Afgang, Officererne med civile Førere.

Hvis man her i Rigsdagen vilde sige: Vi er imod, at man erstatter de militære Førere med civile, og vi vil derfor foranledige en Udtalelse i Folketinget, saa kunde jeg forstaa det, det var et Standpunkt, og saa fik vi at vide, hvad Rigsdagen mente. Men det, man gør her, naar man vil nægte at gaa med til Ansættelse af en Styrmand, er for Smed at rette Bager; thi naar vi fjerner den militære Fører og udnævner en civil Fører i Stedet for, faar vi Brug for en Styrmand, ellers bliver der ikke den fornødne Betjening paa Skibet. Men Oppositionen nægter altsaa at gaa med til at ansætte denne Styrmand, og det kommer saaledes til at gaa ud over denne ganske uskyldige Mand. Hvis man havde foranlediget en Udtalelse her i Folketinget, der sagde: Vi ønsker, at der vedblivende skal være militære Førere om Bord paa disse Skibe, saa naaede man dog det, man vilde, men det naar man ikke her. Man ved, at man har Magt til at modsætte sig Ansættelse af denne Styrmand—og det har man jo unægtelig ogsaa i Landstinget—, men man opnaar derved kun, at Føreren kommer til at tage en Vagttjeneste, som det ellers ikke

er almindeligt, at han har, det vil altsaa atter sige, at en ganske uskyldig Mand bliver straffet, fordi Forsvarsministeren fjerner den omtalte Officer. Denne ganske uskyldige Mand bliver Prügelknabe, skønt han er helt udenfor Sagen, thi hvis vi ikke vedtager dette Ændringsforslag, saa betyder det blot, at der ikke bliver ansat en Styrmand, og at en Person faar Tjeneste langt ud over det almindelige. Men den næste Søofficer kan jo afskediges paa ganske samme Maade.

Dette Ændringsforslag er en Imødekommen af et stærkt udpræget og længe næret Ønske hos Befalingsmændene om Bord paa Fyr- og Vagervæsenets Skibe, men det er tillige et Spørgsmaal af økonomisk Betydning. Naar dette Ændringsforslag vedtages, betyder det, at et Tillæg paa 2 000 Kr. til Reserveføreren forsvinder, fordi denne Mand erstattes med en Styrmand; Marineofficeren har haft 1 800 Kr. i personligt Tillæg, og disse 1 800 Kr. forsvinder ogsaa. De 3 Marineofficerer bliver overflødige og kan efterhaanden udgaa. Paa den Maade faar vi 3 Marineofficerer mindre, et personligt Tillæg paa 1 800 Kr. og et personligt Tillæg paa 2 000 Kr. mindre for hvert Skib. Jeg har set en Opgørelse, som er foretaget af Mandskabet paa Fyr- og Vagervæsenet; jeg vil ikke garantere for, at den er aldeles nøjagtig, men denne Opgørelse siger, at der ved den her foreslaaede Ordning vil komme en samlet Besparelse paa 14 400 Kr., naar de 3 Marineofficerer erstattes med civile Førere. I alle Tilfælde er det uomtvisteligt, at det betyder en meget væsentlig Besparelse.

Jeg indrømmer derfor, at hvis jeg fremdeles beklæder Stillingen som Forsvarsminister, vil de 2 andre Marineofficerer, efterhaanden som deres Funktionstid udløber, blive erstattet med civile Førere, med mindre et Flertal i Rigsdagen maatte udtale, at det ønskes at modsætte sig det. Hvis man virkelig vil naa det, som begge de to ærede Ordførere erklærede, at de vilde, saa henstiller jeg, at de paa dette Punkt ikke gaar mod Flertallet. Vi kan saa maaske paa et andet Grundlag rejse en Forhandling om dette Spørgsmaal. Thi det er faktisk Ansættelse af en Styrmand, man her nægter, skønt det er Spørgsmaalet om militære Førere, man i Virkeligheden vil ramme, og det eneste, man vil opnaa, er, at det civile Personale om Bord paa det Skib, hvor en militær Fører er fjernet, faar et betydeligt forøget Arbejde.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslag Nr. 11.